

Cestovní náhrady

Článek 1

Úvodní ustanovení

- (1) Tato směrnice je platná pro Českou zemědělskou univerzitu v Praze (ČZU) a všechny její součásti a upravuje poskytování náhrad výdajů, které vznikají v souvislosti s výkonem práce:
- zaměstnancům ČZU v pracovním poměru, nebo
  - zaměstnancům ČZU konajících pro ČZU práci na základě uzavřených dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, a to pouze za předpokladu, že právo na poskytování náhrad výdajů těmto zaměstnancům ČZU bylo sjednáno v příslušné dohodě o pracích konaných mimo pracovní poměr.
- (2) Tato směrnice je zpracována zejména v souladu se:
- zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v platném znění (dále jen „zákoník práce“) a platnými prováděcími předpisy,
  - zákonem ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v platném znění,
  - zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění.

Článek 2

Vymezení pojmů

- (1) **Pracovní cestou** se rozumí časově omezené vysílání zaměstnance ČZU k výkonu práce mimo sjednané místo výkonu práce, tj. doba od nástupu tohoto zaměstnance na cestu, včetně výkonu práce v tomto místě, do návratu tohoto zaměstnance z této cesty. Vysílá-li ČZU svého zaměstnance na pracovní cestu k plnění svých úkolů k jinému zaměstnavateli, může pověřit vedoucího zaměstnance jiného zaměstnavatele, aby zaměstnanci ČZU dával pokyny k práci, popř. jeho práci organizoval, řídil a kontroloval. V pověření dle předchozí věty je nutné vymezit jeho rozsah. S tímto pověřením musí být zaměstnanec ČZU seznámen.
- (2) **Zahraniční pracovní cestou** se rozumí cesta konaná mimo území České republiky. Dobou rozhodnou pro vznik práva zaměstnance ČZU na náhradu cestovních výdajů v cizí měně je doba přechodu státní hranice České republiky, kterou oznámí tento zaměstnanec ČZU v cestovním příkaze nebo doba odletu a příletu letadla při letecké přepravě.
- (3) **Pravidelným pracovištěm** se rozumí místo dohodnuté se zaměstnancem ČZU v pracovní smlouvě. Zaměstnanci ČZU konající pro ČZU práci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr mají právo na cestovní náhrady v případě, že bylo sjednáno toto právo a místo pravidelného pracoviště takového zaměstnance. Za pravidelné pracoviště pro účely cestovních náhrad nesmí být sjednáno více než jedna obec.

- (4) **Cestovními výdaji**, za které poskytuje ČZU svému zaměstnanci cestovní náhrady, se rozumí výdaje, které vzniknou tomuto zaměstnanci při:
- pracovní cestě,
  - cestě mimo pravidelné pracoviště,
  - cestě v souvislosti s mimořádným výkonem práce mimo rozvrh směn v místě výkonu práce nebo pravidelného pracoviště,
  - přijetí do zaměstnání v pracovním poměru,
  - výkonu práce v zahraničí.

Článek 3

Poskytování náhrad při pracovní cestě

- (1) Odpovědný vedoucí zaměstnanec ČZU vysílající svého podřízeného zaměstnance ČZU na pracovní cestu určí výhradně písemně (schválením pracovní cesty v cestovním příkazu) před nástupem pracovní cesty místo jejího nástupu, místo plnění pracovních úkolů, dobu trvání, způsob dopravy a ubytování a ukončení pracovní cesty. Odpovědný vedoucí zaměstnanec ČZU přitom přihlíží k oprávněným zájmům tohoto zaměstnance. Při vyúčtování pracovní cesty a uplatňování náhrad při pracovní cestě stvrzuje odpovědný vedoucí zaměstnanec ČZU svým podpisem obsah zachycené skutečnosti týkající se náhrad při pracovní cestě svého podřízeného zaměstnance ČZU.
- (2) Zaměstnanci ČZU vyslanému na pracovní cestu přísluší náhrady:
- jízdních výdajů,
  - výdajů za ubytování,
  - zvýšených stravovacích výdajů (dále jen „stravné“),
  - nutných vedlejších výdajů.
- (3) Náhrady nákladů zaměstnanců ČZU vynaložených při pracovních cestách jsou hrazeny z rozpočtů jednotlivých vstupních míst ČZU.

Díl 1

Náhrada jízdních výdajů

- (1) Pro určení počátku a konce pracovní cesty konané veřejným hromadným prostředkem je rozhodující doba odjezdu a příjezdu. Jízdné se proplácí na základě doloženého originálu dokladu dobově a časově odpovídajícího pracovní cestě. Náhrada jízdních výdajů za místní hromadnou dopravu v prokázané výši náleží zaměstnanci ČZU podle ceny jízdného, platného v době konání pracovní cesty a použitého dopravního prostředku (nelze nárokovat u časových kuponů). Letadlo a taxi na pracovní cestě v rámci České republiky lze využít pouze s předchozím souhlasem nadřízeného zaměstnance.
- (2) Při poskytování náhrady jízdních výdajů za použití místní hromadné dopravy při pracovních cestách v obci, ve které má zaměstnanec ČZU sjednáno místo výkonu práce, poskytuje se tato náhrada ve výši odpovídající ceně jízdného platného v době konání pracovní cesty, aniž by zaměstnanec ČZU musel jízdní výdaje prokazovat.

- (3) Za použití dopravního prostředku pro ukončení předem dohodnutého přerušení pracovní cesty z důvodů na straně zaměstnance ČZU, po kterém již nenásleduje výkon práce, ČZU hradí tomuto zaměstnanci náhradu jízdních výdajů pouze do výše, která by náležela tomuto zaměstnanci v případě, že by k přerušení pracovní cesty nedošlo. Obdobně se postupuje při předem dohodnutém přerušení pracovní cesty z důvodů na straně zaměstnance ČZU před výkonem práce.
- (4) Použije-li zaměstnanec ČZU po předchozí dohodě s ČZU místo určeného hromadného prostředku dálkové přepravy jiný dopravní prostředek, včetně silničního motorového vozidla, s výjimkou vozidla poskytnutého ČZU, přísluší mu náhrada jízdních výdajů ve výši odpovídající ceně jízdného hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy (u vlakové přepravy se rozumí cena jízdenky II. třídy). Výše ceny jízdenky musí být doložena potvrzením přepravce, popř. z jiných informačních zdrojů, správnost stvrzuje odpovědný vedoucí zaměstnanec ČZU při schválení vyúčtování pracovní cesty.
- (5) Dohodne-li se ČZU se svým zaměstnancem, že při pracovní cestě použije soukromé silniční motorové vozidlo, přísluší mu za každý 1 km jízdy základní náhrada a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu. Spotřeba pohonné hmoty se vypočítává z údajů o spotřebě uvedených v technickém průkazu tohoto soukromého silničního motorového vozidla. Pokud technický průkaz vozidla tyto údaje neobsahuje, přísluší zaměstnanci ČZU náhrada výdajů za pohonné hmoty, jen pokud spotřebu pohonné hmoty prokáže technickým průkazem silničního motorového vozidla shodného typu se stejným objemem válců.
- (6) Při použití soukromého silničního motorového vozidla, je zaměstnanec ČZU povinen doložit následující doklady:
- žádost o použití soukromého silničního motorového vozidla k pracovní cestě, schválenou odpovědným vedoucím zaměstnancem ČZU před konáním pracovní cesty,
  - doklad o nákupu pohonných hmot s datem čerpání jeden den před nebo v den počátku pracovní cesty (v případě poskytnutí náhrad za spotřebované pohonné hmoty ve výši vypočtené z ceny pohonné hmoty a spotřeby pohonné hmoty vozidla); prokazuje-li zaměstnanec ČZU cenu pohonné hmoty více doklady o jejím nákupu, ze kterých je patrná souvislost s pracovní cestou, vypočítá se cena pohonné hmoty pro určení výše náhrady aritmetickým průměrem zaměstnancem prokázaných cen.
  - neprokáže-li zaměstnanec ČZU hodnověrným způsobem cenu pohonných hmot dokladem o nákupu, vypočte se výše náhrady z průměrné ceny pohonné hmoty stanovené platným právním předpisem vydaným k provedení zákoníku práce.
- (7) Při prvním použití soukromého silničního motorového vozidla (event. při jeho změně) je nutné dále doložit:
- kopii technického průkazu soukromého silničního motorového vozidla,
  - kopii sjednaného havarijního pojištění (bez toho nelze tohoto soukromé silniční motorové vozidlo při pracovní cestě využít).
- (8) Sazba základní náhrady za 1 km jízdy a výše průměrných cen za 1 litr pohonné hmoty jsou pro každý kalendářní rok stanoveny platným právním předpisem vydaným k provedení zákoníku práce, příp. vnitřním předpisem ČZU.

- (9) Sazba základní náhrady a průměrné ceny pohonných hmot se zaokrouhlují na desetihaléře směrem nahoru.

Díl 2

Náhrada výdajů za ubytování

- (1) Veškeré náklady na ubytování musí být doloženy platným originálem daňového dokladu, jinak nebudou proplaceny (při ztrátě dokladu nutno vyžádat opis). Výjimku tvoří refundace, kdy je originální doklad uložen u zaměstnavatele spolupracující osoby. Ubytování v soukromí lze uhradit pouze tehdy, má-li ubytovatel vlastní IČ, které bude uvedeno na dokladu. Ubytování v hotelích na území České republiky bude hrazeno do kategorie *** včetně. Ubytování v hotelích vyšší kategorie povoluje na základě předloženého písemného zdůvodnění nadřízený zaměstnanec.
- (2) Po dobu předem dohodnutého přerušení pracovní cesty z důvodů na straně zaměstnance ČZU, ČZU náhradu výdajů za ubytování neposkytuje.

Díl 3

Stravné

- (1) Za každý kalendářní den pracovní cesty přísluší zaměstnanci ČZU stravné ve výši:
- 72,00 Kč trvá-li pracovní cesta 5 až 12 h,
  - 110,00 Kč trvá-li pracovní cesta déle než 12 h, nejvýše však 18 h,
  - 172,00 Kč trvá-li pracovní cesta déle než 18 h.
- Stravné se zaokrouhluje na celé koruny do výše 49 haléřů směrem dolů a od 50 haléřů včetně směrem nahoru.
- (2) Je-li na pracovní cestě zaměstnanci ČZU poskytnuto jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, na které zaměstnanec ČZU finančně nepřispívá (bezplatné jídlo), přísluší zaměstnanci stravné snížené za každé bezplatné jídlo o hodnotu:
- 70% stravného, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
  - 35% stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejvýše však 18 hodin,
  - 25% stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.
- (3) Stravné zaměstnanci nepřísluší, pokud mu během pracovní cesty, která trvá
- 5 až 12 hodin, byla poskytnuta 2 bezplatná jídla,
  - 12 až 18 hodin, byla poskytnuta 3 bezplatná jídla.
- (4) Je-li zaměstnanec ČZU vyslán na pracovní cestu do místa svého bydliště, které je odlišné od jeho místa výkonu práce nebo pravidelného pracoviště, přísluší mu stravné pouze za cestu do místa jeho bydliště a zpět a za dobu výkonu práce v tomto místě.

Díl 4

Náhrada nutných vedlejších výdajů

ČZU poskytne svému zaměstnanci náhradu nutných vedlejších výdajů, které tomuto zaměstnanci vzniknou v přímé souvislosti s pracovní cestou, a to ve výši, kterou tento zaměstnanec prokáže.

Článek 4

Cestovní náhrady při zahraniční pracovní cestě

- (1) Při poskytování náhrad při zahraničních pracovních cestách se postupuje přiměřeně dle článku 3 této směrnice, není-li dále stanoveno jinak.
- (2) ČZU je povinna poskytnout zaměstnanci ČZU stravné ve výši a za podmínek stanovených v článku 3 dílu 3 této směrnice a náhradu:
  - jízdních výdajů,
  - výdajů za ubytování,
  - stravovacích výdajů v cizí měně (dále jen „zahraniční stravné“),
  - nutných vedlejších výdajů.
- (3) Náhrady nákladů zaměstnanců ČZU vynaložených při zahraničních pracovních cestách jsou hrazeny z rozpočtů jednotlivých vstupních míst ČZU.

Díl 1

Náhrada jízdních výdajů

Náhradu jízdních výdajů poskytuje ČZU svému zaměstnanci ve výši a za podmínek stanovených v článku 3 dílu 1 této směrnice s tím, že náhradu za spotřebované pohonné hmoty v cizí měně a v doložené výši hradí ČZU svému zaměstnanci pouze za kilometry ujeté mimo území České republiky. Nemá-li z vážných důvodů zaměstnanec ČZU doklad o nákupu pohonných hmot mimo území České republiky, může mu ČZU poskytnout náhradu za spotřebované pohonné hmoty v cizí měně i na základě jeho prohlášení o skutečně vynaložených nákladech na nákup pohonných hmot a o důvodech nedoložení tohoto dokladu o nákupu.

Díl 2

Náhrada výdajů za ubytování

ČZU poskytne svému zaměstnanci náhradu výdajů za ubytování, které vynaložil v souladu s podmínkami zahraniční pracovní cesty, a to postupem podle článku 3 dílu 2 této směrnice.

Díl 3
Zahraniční stravné

- (1) ČZU poskytuje svému zaměstnanci za každý kalendářní den zahraniční pracovní cesty zahraniční stravné ve výši základní sazby zahraničního stravného stanoveného platným prováděcím předpisem, příp. vnitřním předpisem ČZU.
- (2) ČZU poskytne svému zaměstnanci zahraniční stravné ve výši základní sazby podle předchozího odstavce:
  - jestliže doba strávená mimo území České republiky trvá v jednom kalendářním dni déle než 18 hodin v plné výši.
  - trvá-li doba strávená mimo území České republiky déle než 12 hodin avšak méně než 18 hodin, poskytne ČZU svému zaměstnanci zahraniční stravné ve výši dvou třetin stanovené základní sazby zahraničního stravného,
  - trvá-li doba strávená mimo území České republiky déle než 1 hodinu avšak méně než 12 hodin, nebo déle než 5 hodin, pokud zaměstnanci vznikne za cestu na území České republiky právo na tuzemské stravné, poskytne ČZU svému zaměstnanci zahraniční stravné ve výši jedné třetiny stanovené základní sazby zahraničního stravného,
  - trvá-li doba strávená mimo území České republiky méně než 1 hodinu, zahraniční stravné se neposkytuje a tato doba se započítává do doby rozhodné pro poskytování tuzemského stravného.
- (3) Doby strávené mimo území České republiky, které trvají 1 hodinu a déle při více zahraničních pracovních cestách téhož zaměstnance ČZU v jednom kalendářním dni, se pro účely nároku na poskytnutí zahraničního stravného sčítají. Doby, za které nevznikne zaměstnanci právo na zahraniční stravné, se připočítávají k době rozhodné pro poskytnutí stravného podle článku 3 dílu 3 této směrnice.
- (4) Bylo-li zaměstnanci ČZU během zahraniční pracovní cesty poskytnuto jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, na které tento zaměstnanec finančně nepřispívá, přísluší zaměstnanci zahraniční stravné snížené za každé bezplatné jídlo o hodnotu:
  - 70% zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné v třetinové výši základní sazby,
  - 35% zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné ve dvoutřetinové výši základní sazby,
  - 25% zahraničního stravného, jde-li o zahraniční stravné ve výši základní sazby.
- (5) Zahraniční stravné zaměstnanci nepřísluší, pokud mu během zahraniční pracovní cesty, která trvá:
  - 5 až 12 hodin, byla poskytnuta 2 bezplatná jídla;
  - 12 až 18 hodin, byla poskytnuta 3 bezplatná jídla.
- (6) Je-li zaměstnanec ČZU vyslán na zahraniční pracovní cestu do svého bydliště, přísluší mu stravné a zahraniční stravné pouze za cestu do bydliště a zpět, za cesty k výkonu práce a zpět a za dobu výkonu práce v tomto místě.

Díl 4

Náhrada nutných vedlejších výdajů

- (1) ČZU poskytne svému zaměstnanci náhradu nutných vedlejších výdajů přiměřeně dle článku 3 dílu 4 této směrnice.
- (2) ČZU může svému zaměstnanci poskytnout kapesné do výše 40% zahraničního stravného poskytnutého zaměstnanci podle článku 4 dílu 3 odst. 1 a 2 této směrnice.

Článek 5

Výplaty cestovních příkazů

- (1) Odpovědní zaměstnanci (pracovníci zahraničních oddělení a fakultní účetní) ČZU jsou povinni provádět likvidaci cestovních příkazů společně s vyúčtováním mzdy, a to v měně CZK.
- (2) Proplacení zaúčtovaných cestovních příkazů probíhá formou výplaty do mezd.
- (3) Ředitel ekonomického odboru ČZU je povinen zajistit technické předpoklady pro výplaty cestovních příkazů a současně stanovit pracovní postupy pro provedení řádného a včasného vypořádání cestovních náhrad.
- (4) V případě provádění likvidace zahraničních cestovních příkazů s nejasnostmi, resp. komplikacemi při zpracování zahraničního cestovního příkazu (např. vratky cizí měny), budou cestovní náhrady propláceny v hotovosti na pokladně ČZU.
- (5) Zaměstnanec ČZU je v souladu s platnými právními předpisy povinen do 10 pracovních dnů po dni ukončení příslušné pracovní cesty předložit ČZU písemné doklady potřebné k vyúčtování cestovních náhrad a vrátit nevyúčtovanou zálohu.
- (6) Ve lhůtě 10 dnů ode dne předložení a schválení vyúčtování cestovních náhrad je zaměstnanec ČZU povinen vrátit nevyúčtovanou zálohu poskytnutou tomuto zaměstnanci ČZU na úhradu cestovních výdajů, a to v měně poskytnuté zálohy (EUR, GBP nebo USD), v CZK nebo v kombinaci poskytnuté zálohy cizí měny a CZK. V případě nevrácení zálohy dle předchozí věty jsou zaměstnanci ekonomického odboru ČZU provádějící vyúčtování cestovních náhrad tyto převést do nejbližší mzdy příslušného zaměstnance ČZU v CZK.

Článek 6

Společná ustanovení o cestovních náhradách

- (1) Povolení pracovní cesty nebo zahraniční pracovní cesty, poskytnutí zálohy a vyúčtování pracovní cesty nebo zahraniční pracovní cesty jsou příslušní zaměstnanci povinni provést na formulářích Tuzemský cestovní příkaz, Zahraniční cestovní příkaz včetně jejich příloh (Žádost o povolení silničního motorového vozidla k pracovní cestě).
- (2) V případě, že zaměstnanec ČZU vykonává práci pro ČZU na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, je nutné přikládat kopie těchto dohod k Tuzemskému cestovnímu příkazu nebo Zahraničnímu cestovnímu příkazu, ze kterých bude zřejmé, že datum pracovní cesty

souhlasí s datem dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr a je v ní sjednán nárok tohoto zaměstnance ČZU na úhradu cestovních výdajů.

- (3) ČZU poskytne zaměstnanci na jeho žádost zúčtovatelnou zálohu až do předpokládané výše cestovních náhrad.
- (4) Při zahraniční pracovní cestě může ČZU po dohodě se zaměstnancem poskytnout zálohu v cizí měně nebo její část též cestovním šekem nebo zapůjčením platební karty ČZU.
- (5) Zaměstnanec ČZU je povinen do 10 pracovních dnů po dni ukončení pracovní cesty, zahraniční pracovní cesty nebo jiné skutečnosti zakládající právo na poskytnutí cestovní náhrady předložit ČZU písemné doklady potřebné k vyúčtování cestovních náhrad a vrátit nevyúčtovanou zálohu. Pokud zaměstnanec ČZU nevyúčtovanou zálohu nevrátí ČZU, lze toto chápat jako porušení pracovní kázně a ČZU je podle příslušných ustanovení zákoníku práce oprávněna srazit tuto nevyúčtovanou zálohu na cestovní náhrady ze mzdy příslušného zaměstnance ČZU.
- (6) Částka, kterou má zaměstnanec ČZU vrátit v české měně, se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.
- (7) Částku, o kterou byla poskytnutá záloha při zahraniční pracovní cestě vyšší, než činí právo zaměstnance ČZU, vrací ji tento zaměstnanec ČZU v měně, kterou mu ČZU poskytla, anebo v české měně. Částku, o kterou byla poskytnutá záloha při zahraniční pracovní cestě nižší, než činí nárok zaměstnance ČZU, doplácí ČZU tomuto zaměstnanci v české měně, pokud se nedohodnou jinak. Při vyúčtování zálohy použije ČZU zaměstnancem doložený kurz, kterým byla poskytnutá měna v zahraničí směněna na jinou měnu.
- (8) ČZU je povinna do 10 pracovních dnů ode dne předložení písemných dokladů zaměstnancem ČZU provést vyúčtování cestovních náhrad. Částka, kterou má ČZU svému zaměstnanci poskytnout v české měně, se zaokrouhlí na celé koruny nahoru.
- (9) Při poskytování cestovních náhrad, na které zaměstnanci ČZU nebyla poskytnuta záloha, se přiměřeně použijí ustanovení dle předchozích odstavců tohoto článku směrnice s tím, že pro přepočítání měn se použijí kurzy vyhlášené Českou národní bankou a platné v den nástupu zahraniční pracovní cesty.
- (10) Zaměstnanec ČZU je povinen bez zbytečného odkladu oznámit ČZU změnu skutečnosti, která je rozhodná pro poskytnutí cestovní náhrady.
- (11) Pracovníci oddělení mezinárodních vztahů a zahraničního oddělení ČZU zajišťují likvidaci pracovních cest v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění, odpovídají za stanovení výše náhrad zaměstnanců ČZU a provádějí věcnou a formální kontrolu, zda účetní případ odpovídá a je v souladu s výše uvedeným zákonem.
- (12) Podle § 33a) zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění, je odpovědný vedoucí zaměstnanec ČZU osobou odpovědnou za účetní případ a svým podpisem stvrzuje obsah zachycení skutečnosti účetního případu.
- (13) V ostatním se při poskytování cestovních náhrad zaměstnancům ČZU postupuje podle příslušných ustanovení zákoníku práce, v platném znění.

(14) V případě uskutečnění úhrady cestovních nákladů platební kartou ČZU je nutné s platným dokladem kontrolovat vyúčtování cestovních nákladů s výpisem z dané platební karty ČZU o uskutečnění platby.

Článek 7

Cestovní náhrady poskytované podle mezinárodní smlouvy nebo na základě dohod o vzájemné výměně zaměstnanců se zahraničním zaměstnavatelem

- (1) Zaměstnanci ČZU, který je vyslán na zahraniční pracovní cestu, a po tuto dobu mu přísluší podle mezinárodní smlouvy náhrada cestovních výdajů nebo náhrada obdobných výdajů v nižší výši než podle této směrnice, poskytne ČZU cestovní náhradu ve výši rozdílu mezi právem podle této směrnice a náhradou poskytovanou podle mezinárodní smlouvy.
- (2) Zaměstnanci ČZU, který je vyslán na zahraniční pracovní cestu, a po tuto dobu mu přísluší podle mezinárodní smlouvy náhrada cestovních výdajů nebo náhrada obdobných výdajů ve stejné nebo vyšší výši než podle této směrnice, ČZU cestovní náhrady podle této směrnice neposkytne.
- (3) Náhrady cestovních výdajů nebo náhrady obdobných výdajů, které jsou zaměstnanci ČZU poskytovány podle mezinárodní smlouvy, se považují za cestovní náhrady poskytované podle této směrnice.
- (4) Jestliže ČZU sjedná v dohodě o vzájemné výměně zaměstnanců, že bude zahraničnímu zaměstnanci vyslanému do České republiky poskytovat stravné, je povinna poskytovat stravné ve výši podle článku 3 dílu 3 této směrnice. ČZU může poskytovat stravné zahraničnímu zaměstnanci až do výše dvojnásobku stravného stanoveného dle předchozí věty a kapesné až do výše 40 % takto sjednaného nebo určeného stravného.

Článek 8

Závěrečná ustanovení

- (1) Touto směrnicí se ruší Směrnice kvestora č. 1/2007.
- (2) Nedílnou součástí této směrnice jsou následující přílohy:
  - Příloha č. 1 - Tuzemský cestovní příkaz
  - Příloha č. 2 - Zahraniční cestovní příkaz(jednotlivé přílohy jsou umístěny na adrese Intranet / Dokumenty / Ekonomický odbor / Formuláře)
- (3) Tato směrnice nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení.